

28
29
30
de
juliol
2006

S
E
E
D
E
Z
R
I
O

Rurals
Sobre la
JOVENTUT

www.ruc.info

Aquesta publicació es pot consultar a **www.cruc.info**

Coordinació Rural de Catalunya
www.cruc.info
cruc@cruc.info
Juliol 2007

Impressió i maquetació:
Gràfiques Muval - C/ Verge de Fàtima, 13 25280 Solsona
D. Legal: L-890/2007

ÍNDIX

Presentació	5
Ponència. El perfil del jove al món rural	7
Ponència. Noves tecnologies al món rural	11
Taula de joves	
- Accés dels joves a activitats juvenils dins el territori i a nivell internacional	15
- Realitat juvenil de la zona on viuen	15
- Experiències individuals de participació en activitats europees i internacionals	16
Taula de tècnics i dirigents	
- Participació dels joves	19
- Suport de l'administració	20
- Dificultats	20

PRESENTACIÓ

Coordinació Rural de Catalunya, CRUC, és l'organització que treballa per al desenvolupament rural i juvenil català i amb programes europeus i internacionals. Per beneficiar aquest desenvolupament, entre altres, CRUC realitza les Jornades Rurals sobre la joventut, un espai per reflexionar, debatre sobre diverses temàtiques que preocupen la joventut i tot el col·lectiu que treballa per al i des del territori. Les jornades realitzades el darrer cap de setmana de juliol a Cambrils dels Pirineus, que apleguen experts, educadors/es, tècnics de joventut, dirigents i joves, són una eina de treball i pretenem que esdevinguin un referent important en debats sobre la ruralitat i la joventut.

A l'edició del 2006 es va treballar el tema "participació, joventut i territori", un tema que preocupa tots aquells que treballen per al territori, així com aquells joves que hi viuen per tal de saber posicionar-se davant la perspectiva de futur que es pugui esdevenir al seu entorn.

Les conclusions que s'exposen en aquest llibret són el fruit del treball de tots aquells tècnics, dirigents i joves que hi van participar. Des d'aquestes pàgines, CRUC aprofita per agrair a tothom la seva participació i contribució en reflexionar sobre la ruralitat i la joventut. Una reflexió que ha de fer possible conèixer les necessitats i marcar les pautes sobre polítiques de joventut al territori.

Albert Solé Casals
President de Coordinació Rural de Catalunya

PONÈNCIA

PERFIL DEL JOVE AL MÓN RURAL

La ponència inicial va anar a càrrec d'Albert Solé, president de Coordinació Rural de Catalunya.

"A l'edat dels nostres pares i padrins, en el món rural els rols estaven ben definits: el fill gran era l'hereu i els altres s'havien de buscar la vida. Una opció per als homes era l'exèrcit o l'església i per a la dona, si no aconseguia casar-se amb un hereu, anar a servir de minyona a la ciutat. D'altres simplement romanien a la casa pairal i treballaven a canvi d'un plat a taula, donant lloc als "concos", una gent que segurament tampoc ha tingut mai el reconeixement que es mereix.

Però gràcies a -o per culpa de- la industrialització, durant la dècada dels 50 i sobretot dels 60 i 70, es produí un gran despoblament en tot el camp català. Sembla una contradicció, però l'arribada de les carreteres, que era un motiu de progrés, a molts pobles va servir perquè la gent marxés. La industrialització de les ciutats i la mecanització del camp feren que moltes masoveries i cases de pagès es tanquessin.

Avui, els fills d'aquesta última generació que va apostar per viure al camp som joves que estem compromesos amb el territori, ens atrau la idea de viure i treballar al nostre entorn, però sabem les dificultats que això representa, la qual cosa fa que tinguem molts dubtes per fer-ho. La manca de serveis sanitaris i educatius n'és un exemple: a Cambrils tenim metge un cop per setmana i no hi ha escola. O també la dificultat d'accedir a les noves tecnologies, com internet, cobertura amb el telèfon mòbil...

Tots aquests fets, units a una dificultat o manca de capacitat d'introduir noves fonts d'ingressos, el no-reconeixement de la tasca que fa aquest 20% de la població que gestiona el 80% del territori, fa que molts joves abandonin el món rural i busquin la "seguretat i confort" de la ciutat.

Però tot i així hi ha, permeteu que els anomeni així, uns valents, que fan una aposta per viure en el món que han conegut, adaptant-se evidentment a les noves tecnologies i noves necessitats. Fan una aposta clara per viure i treballar al mateix lloc que els seus avantpassats. Són una gent compromesa amb el territori, que s'estima molt la feina que fan, perquè si no se l'estimessin seria impossible fer-la.

Molts d'aquests joves continuen amb l'activitat agrària que durant temps han dut a terme les seves famílies i alguns ho complementen amb noves activitats, com el turisme rural. També n'hi ha que canvien l'activitat econòmica i es dediquen a l'agricultura ecològica, creant petites empreses agroalimentàries.

També hi ha una nova generació de gent que fa una aposta pel món rural: són els que abandonen la ciutat i se'n van a viure a pobles petits, tot i que molts potser no hi treballen, però hi viuen i així ajuden una mica a què el poble tingui més vida. D'aquest grup n'hi ha que també creen llocs de treball perquè tenen petites empreses.

Què hauria de succeir per què els joves no abandonessin els seus pobles? Bé, no hi ha una fórmula màgica, però sí que hi ha una sèrie d'elements que podrien ajudar a mantenir la població.

1. Facilitat per a nous habitatges

Fins ara quan un jove és quedava a viure al poble, normalment vivia a casa dels seus pares i no es plantejava el fet d'independitzar-se. Avui en dia, però, la gent vol el seu espai, la seva intimitat... i això fa que no s'hagi dut a terme una política d'habitatge coherent fins a dia d'avui (que s'hi està començant a treballar), perquè parlar, per exemple, d'habitatges protegits en l'àmbit rural és una utopia.

2. Serveis bàsics per a la població

Quan parlem de serveis bàsics, no estem parlant d'autopistes de 3 carrils, ni carreteres rectes i ben il·luminades, no. Ens conformariem amb coses, en principi, més senzilles, com que arribi internet a una velocitat decent, una prescripció sanitària coherent, una aposta clara i decidida per part de moltes administracions per l'escola rural -que és sens dubte una escola de qualitat, si més no aquí al Solsonès, on tenim la sort de tenir uns mestres vocacionals-. Perquè per mi aquest és el punt clau: com uns joves es poden plantejar formar una família en un àmbit rural, si no hi ha escola? Podem viure sense cinemes, teatres, concerts i tot tipus d'activitats lúdiques, però com podem viure sense un servei tan important com l'ensenyament?

3. Diversificació d'activitats econòmiques

Fins ara s'ha viscut sempre de l'agricultura, de la ramaderia i en una petita part del turisme, però ara sembla que tot s'hagi d'enfocar cap al sector serveis i que les activitats tradicionals siguin un complement, quan personalment, crec que hauria de ser al revés. A més, s'haurien de potenciar petits tallers artesans, petites indústries... Tothom sap que

la llonganissa de pagès és més sana i bona, però no ens la deixen comercialitzar per motius de controls sanitaris. Doncs que en mengin del Caprabo.

4. Reconeixement en la funció de reequilibri territorial

No volem premis, ni aplaudiments, però sí que ens reconeixin i valorin que som "els jardiniers" del país, i que fem una funció bàsica per a la societat.

Si arregléssim aquests elements potser ajudaríem a què alguns joves no abandonin el nostre entorn. Fer una aposta valenta per al món rural és fer una aposta per a tota la societat. I mentre continuem pensant que els nostres fills viuran en aquest entorn, hi ha esperança."

PONÈNCIA

NOVES TECNOLOGIES AL MÓN RURAL

La ponència va anar a càrrec de Joaquim Serra, responsable d'àrea comunicació i treball de Coordinació Rural de Catalunya .

"Actualment, un pagès pot realitzar la feina amb més comoditats i més facilitats, per exemple, la sembra o la cosetxa, entre d'altres tasques.

Les noves tecnologies han canviat les nostres vides, els nostres hàbits, els nostres costums, els horaris... per guanyar temps per a nosaltres mateixos i per gastar temps en el lleure.

Mite del món rural: el treball és molt dur; necessita un llarg temps de dedicació. Però això no és veritat, perquè la tecnologia millora les màquines del món rural i això causa que la major part del treball es faci amb menys persones que abans.

Un dels grans problemes del món rural és el preu dels productes primers que es generen i, sobretot, la importància d'aquests i de la feina que requereixen de cara a la gent. Ha davallat molt el reconeixement de la professió de pagès o altres de similars i això genera que els que en treballen no puguin tenir un relleu que no sigui exclusivament dintre de la mateixa família. A part dels preus, anteriorment una persona en tenia prou amb una o poques hectàrees per a guanyar-se la vida; avui en dia no es així: per què el camp sigui rentable es requereix de la macroproducció, propietaris amb centenars d'hectàrees que poden portar ells mateixos, amb el material adequat.

Personalment, crec que hem d'assistir a una pluralització de les feines. Tal com jo ho veig, tenim dues opcions: o hi haurà un parell de terratinents que dominaran tot el territori i la resta serem expulsats a la ciutat, o trobarem cada vegada més gent que explotarà les seves finques agrícolament, turísticament, lúdicament i, fins i tot, educativament compaginant la feina al camp amb unes habitacions per fer turisme rural, uns camins preparats per fer rutes o un espai on practicar determinats esports d'aventura i, fins i tot, un taller on s'ensenyin oficis antics, tractament de materials, a fer i mantenir diferents aliments, etc.

Les noves tecnologies (o, més aviat, l'ús que n'hem fet) han estat, en part, el problema. Però si canviem la manera com les utilitzem, poden ser també la solució. Les noves tecnologies ens ajuden a disposar de més temps lliure, de facilitar-nos i reduir la quantitat d'esforç que es requereix per realitzar una feina i, fins i tot, ens poden ajudar a millorar la qualitat del producte final, però hem de tenir en compte que tota acció té conseqüències i que en molts casos poden arribar a ser terribles. Així doncs, tot depèn de com utilitzem el temps que ens alliberen les noves tecnologies. Fins el dia d'avui, l'hem utilitzat per consumir més recursos, en lloc d'intentar regenerar-los.

Respecte a la informació i la seva forma d'arribar a nosaltres, crec que ara és un moment en el qual hem de posar molt de la nostra part. Hi ha d'haver mecanismes per filtrar la informació i hem de col·laborar en la seva globalització a través d'eines com vikipèdia o altres.

En el seu inici, internet va néixer com a forma de salvar la informació militar en cas d'atacs i mantenir la comunicació entre els diferents punts importants tot i la destrucció d'algun d'ells. Més endavant, les universitats van

utilitzar internet per intercanviar informació fiable i fresca, i el més important, contrastada i fonamentada.

Avui en dia el fet que internet sigui el més gran i evident exemple de globalització i la facilitat per penjar informació a la xarxa han generat una quantitat d'informació falsa ja sigui per desconeixement, per fer diners, per riure o per simples males intencions. Aquestes, sumades al desconeixement de l'usuari, fa que hom es torni vulnerable a la falsa informació, i quasi cec per trobar el que realment necessita. Si a això hi afegim la quantitat d'informació que viatja per la xarxa i que és simplement publicitat o fakes (informació falsa, la típica pornografia que surt quan baixes una estrena de l'Emule), o la informació de seguretat i control que envien els nostres ordinadors sense el nostre coneixement ni consentiment. Si poguéssim eliminar tot això, la xarxa no necessitaria la meitat de la potència ni de consum d'energia o recursos, podria augmentar el rendiment i disminuirien les interferències que això comporta en relació amb la contaminació electromagnètica i les seves conseqüències.

Aquest principi, el de l'estalvi, no en el consum sinó en allò erroni o innecessari, és la base de la sostenibilitat i neix de forma natural en espais no massificats. Només la reorganització de la població en l'espai, sense canviar cap costum, contribuiria de manera directa en la quantitat d'energia consumida i en les possibilitats d'absorció per part del medi de la contaminació generada. Imagineu tan sols la llum que es consumeix de més en tots els negocis i vivendes de les ciutats pel fet de tenir un edifici alt al davant que obliga a encendre els llums abans de la posta de sol. Haver de desplaçar energies i recursos, com electricitat, aigua, aliments i matèries primes, des de totes les regions d'un país a una sola capital, origina una gran pèrdua energètica. També és cert que tenim el costum d'utilitzar-ho tot elèctric, la qual

cosa ens porta al fet que per escalfar una habitació hem de fer arribar combustible fòssil fins a una central, allí convertir-lo en electricitat, fer arribar l'electricitat a l'usuari i aquest transformar l'electricitat en calor. Si cadascú pogués aportar energia de combustibles com la fusta, la biomassa o també residus de paper i similars del seu entorn immediat, o bé energia eòlica, solar, geotèrmica o de les mareas, no estaríem estalviant només l'energia que deixem de consumir sinó que tota l'energia que es perd en els processos de transformació i trasllat, també comptaria en el barem global d'estalvi energètic.

Actualment es pot arribar a tardar el mateix a creuar Barcelona que a fer centenars de quilòmetres. Per això, la qüestió de la distància ja no és un gran problema, a part que cada cop hi ha més possibilitats de teletreball i similars, o fins i tot es podrien arribar a fer diferents tipus de jornades (tres dies a l'oficina i dos a casa) o en una oficina descentralitzada. Si fem una ullada a un hipotètic futur, pot ser que a les seus de les empreses només hi quedi el tècnic de comunicacions per solucionar un possible incident. Si ens ho mirem amb aquestes expectatives, podem defensar el dret a la vida rural com a camí de futur i podem reclamar les ajudes que reben altres tipus d'iniciatives amb l'etiqueta de sostenible. Us imagineu a quantes vivendes equival només una vivenda construïda en sol urbà? El món rural no és un patrimoni per protegir, és ell qui ens ha de protegir de nosaltres."

TAULA DE JOVES

Accés dels joves a activitats juvenils dins el territori i a nivell internacional

Els joves saben que existeix la informació, en especial a les grans ciutats, però aquesta no arriba al col·lectiu jove. En concret, els joves consideren que la informació no respon a les seves necessitats. Aquest fet s'agreuja quan parlem de petits nuclis o pobles, ja que en alguns casos, encara avui, la connexió a internet i, per tant, l'ús de les TIC són una gran odissea.

Les experiències dels joves participants als grups de discussió (que donen una visió molt àmplia pel fet d'haver-hi joves de tretze nacionalitats diferents) ens fa evident que no hi ha massa organitzacions que ajudin els joves en la recerca d'informació. Atès que la informació no arriba mitjançant organitzacions o informadors, es veu necessari accedir a internet o a altres tecnologies.

Les principals queixes per part dels joves es poden resumir de la següent manera: pocs estímuls motivadors tant a nivell social, educatiu com des de l'administració, i manca de desenvolupament de projectes des del propi territori.

Realitat juvenil de la zona on viuen

Els joves insisteixen en la necessitat de tenir accés a les noves tecnologies, de tenir unes bones comunicacions i un bon transport públic..., per tal de poder viure al territori.

Tots els joves apunten que els recursos per part de l'administració són insuficients per cobrir les seves necessitats. Si bé es vol que els joves continuïn al territori, aquests han de poder viure-hi amb els mateixos avantatges que un jove d'una gran ciutat, sobretot quan ens referim a la salut, el transport, la participació, entre d'altres. En general, els joves coincideixen en què a la seva zona hi ha poca oferta d'associacions i en el cas que hi hagi entitats i organitzacions aquestes se senten poc recolzades per les administracions. Així, els joves davant la seva situació, sovint, tenen un sentiment d'impotència.

coincideixen en què a la seva zona hi ha poca oferta d'associacions i en el cas que hi hagi entitats i organitzacions aquestes se senten poc recolzades per les administracions. Així, els joves davant la seva situació, sovint, tenen un sentiment d'impotència.

Experiències individuals de participació en activitats europees i internacionals

Després d'escoltar les experiències individuals dels diferents membres als grups de discussió, es conclou que els joves que participen ho fan moltíssim, ja que en fan un estil de vida. A més, aquests joves apunten que, viscuda la primera experiència, ja saben on s'han

d'adreçar per buscar informació, com poden planificar millor el seu viatge i com gaudir de vacances i al mateix temps enriquir-se participant en projectes d'organitzacions arreu del món (com, per exemple, un camp de treball internacional, el programa de servei de voluntariat europeu, programa Erasmus per a estudiants, etc). Tot i les grans ofertes de les companyies de baix cost, viatjar és molt car. Malgrat això, els joves volen fer-ho. Quan hom es mou i viatja, aprèn de noves cultures, s'enriqueix amb nous coneixements, interacciona amb altres joves. I n'extreu una ruta plena de records, impressions i vivències que ajuden al jove a desenvolupar-se, ser més constructiu i crític. Aquestes experiències haurien de ser assequibles a tots els joves amb uns costos més raonables.

En qualsevol cas, és important fer ús de les associacions que ja existeixen, com les escoles, les universitats, els clubs d'esport, les organitzacions juvenils... per tal de conèixer les possibilitats de què un jove es pot beneficiar.

Així, conèixer, viatjar a un altre país diferent al que es resideix, participar en un projecte de mobilitat, intercanvi o d'acció en benefici a una comunitat local, per posar uns exemples, és una bona oportunitat per moure's i descobrir.

TAULA DE TÈCNICS I DIRIGENTS

Els grups de discussió es van dividir en un grup de tècnics i un grup de dirigents per tal de debatre sobre la participació, els joves i el territori. Finalitzat el debat de del grup de tècnics i del grup de dirigents es va fer la posada en comú d'ambdós grups.

A continuació, es poden llegir les conclusions extretes de la posada en comú.

Participació dels joves

L'administració i els tècnics de joventut, així com altres agents, han de facilitar la informació al jove i sobretot motivar-lo a participar. De fet, si un jove es motiva per realitzar o tirar endavant una iniciativa o un projecte, però tot el que troba són entrebancs constants i poc assessorament i suport, això provoca que aquest jove es desmotivi i perdi la il·lusió per participar en alguna altra iniciativa. La participació requereix més suport i, tot i així, el jove ha d'esforçar-se, assumir compromisos, responsabilitats, dedicar el seu temps en allò que creu, amb pretensió de millorar la realitat i sobretot ser un ciutadà actiu.

Atès que la participació és una simbiosi entre diferents elements, sí que cal remarcar que el punt de partida i el més important és el diàleg que s'ha d'establir entre les administracions locals, en primera instància, i després, depenent de la dimensió de l'esdeveniment, el diàleg caldrà tenir-lo amb administracions comarcals, nacionals, etc.

Una de les conclusions a que s'arriba és que si hom és capaç de motivar als joves, aquests participen molt.

Suport de l'administració

És important i bàsic obtenir suport econòmic de les organitzacions tan locals, regionals, nacionals com internacionals, per tal que els joves puguin realitzar les seves iniciatives i/o projectes. Tanmateix, l'administració pot facilitar als joves diferent tipus de suport: per exemple, pot oferir-li un local per assajar o dur la seva activitat, escoltar-lo, tenir en compte les necessitats i demandes dels joves del poble o la ciutat i tenir-ho present en el moment de planificar els plans locals i, sobretot, a l'hora d'executar-los.

Aquest fet s'intensifica a les zones rurals, on any rere any les escoles rurals tanquen per manca d'infants al territori o perquè els pares porten els seus fills/es a escoles d'un altre punt de la geografia, i amb elles es perd la dinamització del territori (entre d'altres). En aquests pobles és sumament important apostar per espais i activitats que els joves vulguin dinamitzar i així mantenir viu l'esperit i el contacte entre els infants i joves del poble.

Els mestres rurals han estat, molt sovint, els grans dinamitzadors del territori, ja que han fomentat la participació amb activitats culturals, lúdiques, esportives..., dedicant-hi esforços i il·lusions i amb la intenció que l'administració valorés aquest fet i fes el possible per no tancar cap escola i, contràriament, promogués i donés suport a tota activitat que fomentés la participació.

Dificultats

El territori pateix avui moltes dificultats, com, per exemple, el despoblament, les infraestructures, el treball tradicional, la manca de les noves tecnologies. Algunes àrees rurals han pogut accedir mitjançant la banda ampla a un

servei tan quotidià i rutinari com internet, però en les zones on les cases són disseminades aquesta eina encara no ha arribat, la qual cosa desafavoreix, així, la població que hi viu.

Un altre dels aspectes negatius és l'habitatge. En el món rural edificar o modificar una casa és molt lent i pràcticament impossible. Això obliga a deixar caure les cases de

pagès i deixar ensorrar el patrimoni de moltes generacions. Això, de fet, s'ha vist agreujat amb l'especulació urbanística de les segones residències a zones turístiques. Per alguns propietaris, adaptar una casa a l'agroturisme o residències-cases de pagès ha estat una alternativa i una opció vàlida per poder donar utilitat a la casa.

Per solucionar aquests problemes cal que associacions, escola, administracions i família treballin de manera transversal.

PRESENTATION

Rural Coordination of Catalonia, CRUC, is the organization that works for the rural and juvenile Catalan development with European and international programs. CRUC to benefit this development carries out the rural conference about youth, a space to reflect, to discuss about several subject matters that worry to the youth and to all the collective that works for the and from the territory. The conference -carried out the last weekend of July in Cambrils of the Pirineus where experts, teachers, technicians of youth, leaders and youngsters get together - is an important referent in debates about the rurality and the youth.

In the edition of 2006 the subject of "participation, youth and territory" was worked. A subject that worries to all those that work for the territory as well as those youngsters who live in this territory in order to know how to position in front of the future perspective that is going to be.

The conclusions that are set forth in this libretto are the fruit of the work of all those technicians, leaders and youngsters who participated in it. From these pages CRUC is profitable to thanking their shareholding and contribution to all of them on reflecting on the rurality and the youth. A reflection that has to contribute in coming up the needs and to eestablishes the steps to elaborate youth policies in the territory.

Albert Solé i Casals
President of CRUC

PROFILE REPORT OF THE YOUNGSTER IN THE RURAL WORLD

The initial report went in charge of Albert Solé, president of Coordinació Rural de Catalunya.

"In the age of our parents and grandparents, the roles in the rural world, were very defined: the old son was the "hereu" (heir) and the other ones had to search for other ways of living.

In the olden days the church and the army were good options for men. For women another option was being a maid in the city, if they couldn't be married with an "hereu"(heir).

Others simply remind in ancestral house and worked for having a meal.

But thanks to industrialization, during the fifties, and especially in sixties and seventies, an uninhabited process was taking place in all Catalan territory..

Is curious how the arrival of the main roads was a reason of progress in different towns but for some was a reason to people to went away. The industrialization of the cities and the mechanization of the rural jobs did that a lot of rural houses close.

Nowadays the sons of this last generation that choose to live in rural areas are youngsters that are awkward with the territory, we appeal to the idea of living and working in our environment but we realize which difficulties this implies and this full us with doubts about during it.

For example, the lack of educational services and of health, the difficulty to access to the New Technologies, etc.

All these facts added to a lack of capacity to search for a new financial resources, the non recognition of the task that this 20% of population do, cause that a lot of youngsters leave the rural world looking for the comfort the city brings.

Even so there's some brave that tries to live in the world they know, adapting to New Technologies and to new needs, and want to live and work at the same place where they ancestors did.

They are people with a compromise with the territory, that love the work they do because if they don't it would be impossible to do it.

Some of this youngsters going on with the rural job that their families do for long time and some added new activities as rural tourism.

Also there are youngsters that change the financial activity and do ecological agriculture, creating little food enterprises.

But there's a new generation that believe in rural world, those are the ones that leave the city and go to live in little villages, some maybe don't work there but they live there and helps the village to improve its life.

In this group there's people that also creates some jobs.

What was to happen because youngsters don't leave villages? There is not a magic spelling but there are a few elements that it helps to keep the population:

1. Easy access to a new housing.

Until now when a young remain in the village, usually lives with his/her parents. He/she doesn't think in going to live alone. Nowadays people want their own space. Because of this, until nowadays, there doesn't exist a coherent housing politic.

2. Main services for the population.

When we talk about main services we don't refer to a three motorway lanes, or to a right illuminated load, we'll be happy with easier things as to have internet with decent speed, a coherent healthy service, an opportunity for the rural school (that is a quality school here in Solsonès region where being a teacher is a vocational job).

This is a very important point because how youth can plan to form a family in a rural area if there isn't a school?

We can live without cinemas, theatres, concerts and leisure activities but how can we live without a school?

3. Diversification of financial activities.

Until now the way of life was centered in the agriculture, in the livestock farming and in tourism. But nowadays seems that everything concerns to services and traditional activities are taken as a complement, but in my opinion this has to be the other way round. Also little handmade workshops or small enterprises have to be improved.

Everyone knows that rural sausage is better but we can't market it because is not correct in healthy terms.

4. Recognition in our territorial work.

We don't want prizes or acclaims, but we want the recognition of our work, we are the gardeners of our country and we develop a basic function for the society

If this elements were changed maybe we could help to youngsters in not to leave the rural areas. To believe in rural world id to give a chance to the society and while we go on in thinking that our sons and daughters will live in this rural world we can keep the hope."

REPORT NEW TECHNOLOGIES IN THE RURAL WORLD

The report went in charge of Joaquim Serra responsible of Communication and work area of Coordinació Rural de Catalunya.

"At present, a farmer can carry out the work with more comforts and more facilities for example, the sowing or the harvest, among other tasks.

The new technologies have changed our lives, our habits, the schedules... to win time for us and to spend time on leisure, for example.

Myth of the rural world: The work is very hard. It needs a long time of dedication. But this is not a truth because the technology improves the machines of the rural world and this causes that the major part of the work is made with fewer people than before.

One of the main problems in the rural world is the cost of raw materials, their importance and the great amount of work they imply. Working as a farmer is not valued enough and this creates a difficulty for going on with the work for next generations (usually only the members of the family continue it). Also prices; a few years ago it was enough having an hectare or few of them. Nowadays this have changed. For making the harvests profitables a macro-production is needed: having hundreds of hectares that a farmer can work hiself with the help fo machines.

The jobs have to become plural. There are two options: or only two or three landowners will control all the territory or more and more we will find people who exploit their properties with tourism, educational activities or sporting offers.

New technologies have been the problem in some cases (much better, the way we use them) but if we change this they could be the solution. New technologies help us in having more free time, simplifies or work and also they can help us in having a better product. But we have to bear in mind that every action implies a consequence, and in some cases this could be terrible.

Talking about the information and the way we can have access to it, we have to make an effort; some mechanisms to filter the information are needed and everybody has to collaborate in their globalization through tools like wikipedia. Internet is the best example of this globalization. Everybody can put information in the net and this creates a great amount of false information (or tricky information) and this affects to everybody. Also all the advertisements or fakes that travel in the net implies spending a great deal of energy that could be reduced. Then, also the levels of contamination will be lower.

Nowadays it could take the same time crossing Barcelona than travelling for hundreds of kilometres. So the distance is not a problem. More and more exists the possibility to work from home or the possibility to develop a part-time job, or to distribute the working days (three days at the office, two at home). All this are chances for defending the rural life as a way of life. Then, we can ask for financial helps or any kind of helps that makes this options available.

The rural environment is not a heritage that we have to protect. It has to protect us."

TABLE OF YOUNGSTERS

Access of the youngsters in juvenile activities in the territory and at international level

Youngsters know that information exist, especially in the big cities, but there is not a good interaction in the way that how this arrive to the young collective. In particular, the youngsters consider that the information does not reply to their needs. This fact aggravates when we speak about small villages since in some cases the internet connection and therefore the use of the TIC is a great odyssey.

Taking the experiences of the young participants in the groups of discussion, and having into account that a very extended vision is given due to there are youngsters of thirteen different nationalities, it shows the evidence that there are not too many organizations that help in the research of information. Since the information does not arrive through organizations or informers, the only way you can access to the information is surfing in internet or maybe using other technologies.

The main complaints on the part of the young collective can be summarized in the following way: few motivating stimuli neither in social standard not in educational as from the administration and a big lack of the development of projects from the territory itself.

Juvenile reality of the zone where they live.

The youngsters insists on the need to have access to the new technologies, of having some good communications and public transport..., in order to be able to live in the territory.

All youngsters agree that the resources on the part of the administration are insufficient to cover their needs. Although it is wanted the youngsters to continue in the territory, they have to be able to live with the same advantages like a youngster of a big city, especially when we relate participation of health, transport, among others. In general, the youngsters coincide in what in their zone there is a little offer of associations and if there are entities and organizations these feel little backed up for the administrations. Thus, the youngsters in the face of their situation, often, have a feeling of impotence.

Individual experiences of participation in European and international activities

After listening to the individual experiences of the different members it closes that youngsters who participate make it a lot so it becomes a lifestyle for them. Moreover, they aim that once they have lived the first experience they already know where they have to address to search information, how they can plan their journey better and having fun on

holiday and at the same time to enrich from to participate in projects of organizations all over the world like an international workcamp, the program European Volunteer Service, Erasmus program for students, etc. In spite of the great offers that the companies of low cost offer, travelling is very expensive, but youngsters want to make it. When they move around and they travel, they learn about new cultures, they enrich of new knowledge, they interoperate with other youngsters. With everything, a route full of remembrances, impressions and experiences that help to the youngster to develop themselves, and being more constructive and critical. These experiences should be affordable for all the youngsters with some more reasonable costs.

In any case, it is important to make clubs of sport, juvenile organizations, use of the associations that already exist, like schools, universities... in order to know the possibilities of what a youngster can benefit himself. Thus, knowing, travelling to another different country, participating in a project of mobility, exchanging, or an action-sharing, in profit to a local community, or others, is a good opportunity to move around and to discover

TABLE OF TECHNICIANS AND LEADERS

The discussion groups were divided into two: the group of technicians and the group of leaders. Even so, at the end of the session both groups shared the conclusions together.

Next, the conclusions can be read.

Youth participation

The administration and youth technicians, as other agents, have to facilitate the information to the youngsters and also they have to promote their participation. Actually, if a youngster is motivated to run some kind of initiative or project but he or she only finds problems or not enough advice the result is that the youngster lose his/her illusion and his/her motivation to participate in any other kind of initiative.

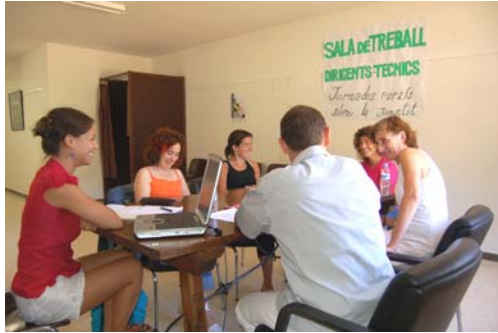
The participation needs more support. Even so, the youngster has to make an effort, assume compromises, responsibilities, invest his/her time in something he/she believes... with the objective to improve the reality and, mainly, to become and active citizen.

The participation is a mixture of different elements, but one basic point, the starter point, is the dialogue that it has to be established with local administration firstly, and then, depending on the needs, also with regional or national administration.

The most important conclusion this table reached about this topic is that if someone can motivate youngsters, they participate a lot.

Support of the administration

It is basic and important to obtain financial support from local, regional or national organizations and from international ones because youngsters could carry on their own initiatives or projects. However, the administration can facilitate different kind of support to youngsters. For instance, to lend them a place to carry on their activities (for example, to rehearse), to listen to them and bear in mind their needs and requests when the time for local planning arrives and also when this plans have to be carried out, etc.

This is more important in rural areas where the lack of children, maybe because the parents take them in another school in a bigger town, causes the closure of rural schools, an important active center. In these villages it is really important to give a chance to these places for youngsters, or promote different kind of activities for them.

Rural teachers have been the ones that have promoted participation through cultural activities, sporting ones... with effort and illusion and with the objective that the administration appreciated all these initiatives and avoided closing schools. Instead of this, giving support to everything that involved participation.

Difficulties

The territory suffers a great deal of difficulties like depopulation, infrastructures, traditional jobs, the lack of new technologies (this is, some rural villages can use internet, but spread houses have not got the chance to use it because of the bad communication).

Another negative point is the housing. In rural areas to build or to repair a house is an slowly process and really difficult. This ends up leaving the rural houses to collapse. This gets wrong with urban speculation for second residences in tourist places. For some owners, to repair the house for rural tourism, as a residential place, have become an alternative.

The solution is to work together associations, schools, administration and families.

Des de Coordinació Rural de Catalunya agraïm la participació i col·laboració de tots i totes els que han fet possible l'edició d'aquesta publicació. Aquesta publicació és el resultat de les ponències i aportacions en el debat als grups de discussió sota el lema "participació, joventut i territori."

TAULA DE TÈCNICS I DIRIGENTS

- Albert Solé, president de Coordinació Rural de Catalunya
- Anna Berney, coordinadora de cursos de directors/es de lleure i membre de l'Aula d'Esplais del Vallès, AEV.
- Anna Saura, tècnica de joventut de l'Alta Ribagorça
- Jaume Soler, vicepresident del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, CNJC.
- Joan Graell, membre de l'Acta, responsable revista "lo Banyut" de l'Alt Urgell
- Josep Lizandra, creador grup música tradicional. Cerdanya
- Manel Martínez, coordinador del centre Natura d'Odèn
- Màrius Codina, dinamitzador centre cultural Ardèvol i pessebre vivent
- Marta Barrera, mestra de l'escola rural de Llobera
- Neus Ramellat, tècnica de joventut del Solsonès
- Núria Serena, ambientòloga del Centre de Desenvolupament Rural Integrat de Catalunya, CEDRICAT, i dirigent del programa Agenda 21
- Roser Camps, dinamitzadora del local Baixa Ribera Salada, Alt Urgell.
- Roser Gombardó, membre del col·lectiu de dones de la Cerdanya, ex tècnica de joventut de Puigcerdà i guanyadora d'iniciativa com a jove emprenedora

TAULES DE JOVES

Alba Umbert. Catalunya
Aleksandra Korzhikova. Rússia
Aleksei Snitsarenko. Estònia
Alina Dragomir. Romania
Anna Chica. Catalunya
Benjamin Seidel. Alemanya
Chloe Lecomte. França
Dana Llies. Romania
Eva Riera. Catalunya
Federica Zecchini. Itàlia
Fidel Badia. Catalunya
Gemma Casafont. Catalunya
Hana Kim. Corea Insu Jo. Corea
Isabel Porredón. Catalunya
Iris Alonso. Catalunya
Jesús Valencia. Mèxic
Joaquim Serra. Catalunya
Laura Bombheí. Catalunya
Lucka Hudcova. Txèquia
Maria Bajona. Catalunya
Mª Carme Aixalà. Catalunya
Marie Ribieres. França
Marta Caballé. Catalunya
Martin Kletke. Alemanya.
Marta Erola. Catalunya
Mª Mercè Badia. Catalunya
Min-Su Cho. Corea
Montse Ferrer. Catalunya
Nadja Bermen. Alemanya
Olga Saykina. Rússia
Pirli Laanemae. Estònia
Ritu Ashrafi. Canada
Rosa Mª Reig. Catalunya
Sergi Rodríguez. Catalunya
Xavier Morató. Catalunya

Agraïm el suport i la col·laboració de:

- Centre natura d'Odèn
- Ajuntament d'Odèn
- Consell Comarcal del Solsonès
- Diputació de Lleida
- Coordinadora d'organitzadors de camps de treball internacionals de Catalunya, COCAT
- Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, CNJC